

H á l a a d á s

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa

Tartalom

Egy este Názáretben: Berkesi Gábor – 2. oldal
A mindent betöltő – 4. oldal
Presbiterek az ígéről: Somogyi László – 6. oldal
Csillogó szemmel – 8. oldal
Kárpát-medencei Imaest – 10. oldal
Gyülekezeti híreink – 11. oldal
Miből élünk? – 14. oldal
Ajánló – 15. oldal

Fotó: Vajda László

Egy este Názáretben az „igaz ember” házában – Máté 1,18-25

A karácsonyi József történet talán legnagyobb üzenete az, hogy ha a menny világa személyesen üzen, ott megoldhatatlannak vélt problémákra tökéletes megnyugvások kaphatók fölülről. A menny üzent Gábiel nagykövet által, éltető, életmentő konkrét Igét és a frusztrált, stresszes József tökéletes megbékélést talált. Már abban a korban is azt tekintették igazán férfinak, aki megtudta oldani, le tudta győzni a nehézségeket. Józsefnek van mit megoldani, legyőzni. Szeretett menyasszonya Mária gyermeket vár, holott még nem voltak együtt testileg. Blamázs, skandallum, botrány, szégyen! Így írja

Máté evangélista: József „igaz ember” volt. Mit jelent ez? Mitől igaz? Attól, hogy életét, minden napját, döntéseit az ószövetségi törvényhez szabja, rendszeresen tanulmányozza a Tórát. De itt van Mária esete. Mit tegyen? Azt üzeni a törvény, hogy a házasságtörő asszonyt, már a menyasszonyt is meg kell kövezni, enyhébb esetben nyilvánosan el kell válni, de

az ilyen eldobott nőt már senki nem veheti feleségül, élete végéig koldusbotra jut. Még hogy ő ölje meg drága kis menyasszonyát? Nem, az lehetetlen! Nyilvánosan váljon el tőle? Tegye koldussá, mások kapcájává? Nem, az elképzelhetetlen! Eszelős skizofrénia számára, hogy éppen ő, a törvényt minden emberi tekintély fölött tisztelő „igaz” ember a paragrafusok betartása által kedvese gyilkosává lesz. Már pedig ha Mária meghal, elpusztul a szíve alatt hordott gyermek is, s akkor nincs nagypéntek, elmarad a világ megváltása. Mit tegyen? Ő az „igaz” szegje meg a törvényt?

Igénk szerint este van Názáretben, a napi munkában elfáradt József bezárja ácsműhelyét, zaklatott idegállapotban imádkozni kezd. Mi mást is tehetne? Jön a mélyről jövő, a mentő szeretetből fakadó emberi ötlet: titokban el kell bocsájtani Máriát, letelepíteni egy másik településen, keresni egy magányos, idősebb nőt istápként, ő pedig majd anyagiakkal támo-

gatja. Háborgó lelke valamennyire megnyugszik, elbóbiskol. S ekkor a tehetetlenség konok világába belép a menny ezredéveket átható, életmentő, csendes, de határozott imperatívusza Gábrriel ajkáról: vedd magadhoz Máriát, Isten kegyelembe fogadott eszközét! Ismered József a kétszáz éves próféciát: „ímé a szűz fogan méhében és szül fiút.” Kedvesed lesz a Megváltó földi anyja. Ismerete, hogyne ismerte volna az Igét. Elcsitulnak indulatai és feltétel nélkül magához veszi Máriát. Igen, ismeri az Igét, tudni róla, elfogadni ma is életmentő. De sok későbbi József fogalmazta meg, hogy egy-egy Ige tartotta benne a lelket, bajban, betegségben, fogságban, emberi mélységekben.

Egy este Názáretben, idegbe- teg, tehetetlen est hogy lett „csendes éj, szentséges éjjé” Isten örök szeretete folytán! A menny világa személyesen üzent és egy megoldhatatlan probléma életté nemesült. Hangzik ma is karácsony örök, áldott „tőmondata”. „Ne félj!” Értsük magunkra, értelmezzük személyes szóként, és csituljon sok felesleges indulat. Immánuél!

Berkesi Gábor

A karácsonyfa (részlet)

„...a karácsonyfa fénye kölcsönvett dicsőség: valami láthatatlan fényforrásra utal. A világ legszebb fája, de egy hét múlva lim-lommá, szemétté válik és ki kell söpörni. De kihúnyó csillagai mögött ott sugároznak a jóságtól és szeretettől megszépült lelkek láthatatlan, soha ki nem húnyó gyertyalángjai. Annyi szépség és áldás terem a karácsonyfán, amennyit a *másik*, az életnek fája, a Kereszt kölcsönzött neki. Csak annyi értelme van a karácsonyfagyújtásnak, amennyire *jobbakká váltatok általa*.”

Ravasz László, 1928

A mindent betöltő

Karácsonyra készülünk, a kereszténység egyik legnagyobb ünnepére. Arra az ünnepre, amely mára csupán egy kedves, szép, de rengeteg stresszel teli összejövetellé vált. Vajon miért hallhatjuk azt, hogy egyre kevesebben szeretik karácsony ünnepét? Miért látják sokan értelmetlennek a hozzá kapcsolódó rítusokat? Talán azért, mert kivettük belőle az ünnep lényegét, a legfőbb ajándékot: Jézust.

Mert Őrá mutat minden: a fenyő örökzöldje hirdeti, hogy Jézus mindig velünk van, hirdeti a fakesztet, amelyen megfeszítettet és az örök életet. A fények rámutatnak a lelkeket melegítő, vidámító, félelmeinktől gyógyító, utat mutató Világ Világosságára. A fán látható csillag ma is elvezeti tekintetünket a betlehemi gyermekhez. A csengő, a zene lelkünket megmozgatva adja az angyalok örömét, dicsőítését. A díszek az öröm, áhítat, csodálat kifejezői. Az ajándékok pedig nem önmagukban állnak a fa alatt, hanem emlékeztetnek bennünket arra, hogy Isten a legnagyobb ajándékot, Jézus Krisztust adta nekünk ezen a szent napon. Ha engedjük, hogy Jézus betöltsen karácsonyunkat, akkor minden sokkal nagyobb értelmet nyer. Önmagában is

szép tud lenni a feldíszített fenyő, a családi együttlét. De mennyivel szebb, ha Ő is jelen van, ha értelmet, jelentést ad minden momentumnak.

Az utóbbi időben, mi keresztényeknek is sokszor szeretnénk Jézust száműzni életünkéből. „Merry Christmas” helyett „Happy Holiday”-jel köszönünk, leszedetjük a templomból, templomokról a keresztet, nehogy másokat megsértsünk. Mert Jézus személye ma is nemkívánatos lett. Majd döbbenetesen vesszük észre, hogy ott maradunk egy kiüresedett,

értelmét vesztett, gyökereit nem találó világban. Jézus Krisztus ma is élő valóság, ma is ünnepet betöltő, napjainkat beraagyó mindenség. Karácsonykor itt az alkalom Őt újra megtalálni, erejét és csodáját átélni. Hogy megtaláljuk azokat az értékeket, szokásokat, amelyeket tovább adhatunk gyermekeinknek, hogy örök életűek legyenek nemzedékről nemzedékre.

Kívánom, hogy idén is töltsse be Ő ünnepeinket! Adjon meghitt, családi, szereteteli pillanatokat, sok-sok örömet, csillogó szemű gyermeki áhítatot mindannyiunknak ezen karácsonykor is! *„Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.” 1Kor 2,12*

Komjáthyné Berkesi Anna

Miért?

Kenyérnek jöttél éhező világba,

Világosságnak sötét éjszakába,

Fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,

Vak zűrzavarba bizonyos tanácsnak.

Jöttél útnak, igazságnak, életnek...

S kicsiny gyermekként jászolba

fektettek, Jézus, Jézus!

Miért sínylődnénk hát éhezve szegényen?

Miért tévelyegnénk világtalan éjben,

tanácstalanul és halálra vártan

és úttalanul a hazug világban,

amikor Benned mindent megnyerhetünk.

Kis jászolod elé odatérdelhetünk,

Jézus, Jézus!

Túrmezei Erzsébet

Presbiterek az Igéről: Somogyi László

”Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” Lk 19,10

Mint annyi más családban, nálunk is a Karácsony fénypontja a betlehemi történet felolvasása a feldíszított karácsonyfa mellett. A szűkebb család: feleségem, három gyermekünk, nagyszülők... Hagymányosan a gyermekeink olvassák fel a jól ismert verseket, még ma is, amikor már felnőtt ifjak. Minden évben Lukács írása szerint hangzik az evangélium, de annak ellenére, hogy már kívülről tudjuk a szavakat, a szöveg sosem vált, sosem válik unalmassá.

Évről-évre megújul, színesedik, gazdagodik, aktualizálódik Mária és József, végső soron Jézus története. És ahogy Jézus történetét ízlelgetjük, rájövünk – és talán már a gyermekeink is rájöttek erre, – hogy ez valójában a mi történetünk. Mert a betlehemi események az emberlétről szólnak. Arról, hogy a Mennyei Atya a kis-

gyermekként hozzánk jött Jézusban újra és megint kijelenti, hogy vállal bennünket, vállal engem is. Vállalta a kiszolgáltatottságot, a gyermeklétet. Vállalta a bezárt ajtókat, az elutasítást. Vállalta az istállót a szülészoba helyett. Vállalta akkor és vállalja ma is az idegen létet, a „jöttment galileai” létet, a kirekesztettek létét. Vállalta a rosszindulatú pletykákat, az övéitől jött el nem fogadást. Sorsközösséget

vállalt a társadalom számára nem szalonképes pásztorokkal, az idegen vallású és kultúrájú pogány csillagjósokkal. Mindazokkal, akik elszenvedtek és ma is elszenvedik létük sorstalanságát. A megalázottakkal és megszomorítottakkal, a perifériára szorultakkal. De nem csupán a fizikai, hanem a lelki szegények is a megszületett Úr választottai.

A depressziósok, a kedveszegettek, a csüggedők, a helyüket nem találók, az önmagukat elvesztettek.

A csillagszóró és a gyertyák fénye mellett szoktunk megemlékezni arról, hogy a ma megszületett Megváltó azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami, aki elveszett. Mert vannak veszteségeink. És abban a

meghitt ünnepi pillanatban felidéződnek az elszalasztott lehetőségek, az elveszett és elvesztegetett idő. Vajon van számomra is olyan, aki elveszett? Vagy olyan, akit én vesztettem el, akit én dobtam el, akiről el akartam felejtkezni? Betlehem erről is üzen: ...én terólad el nem feledkezem (Ézs 49,15). Egyre gyakrabban élem meg, hogy a Karácsony csendjében hívás, hívogató szó hangzik: „Gyere, keressük meg az elveszettek hitt alkalmakat, a meghiúsult terveket, a véglegesen elrontottnak gondolt kapcsolatokat.” És ez a szó nem számonkérés, nem szemrehányás, sokkal inkább örömteli, bensőséges biztatás egy igazán jó baráttól. És ahogy elindulok megkeresni az életem elveszettek tűnő mozzanatait, Ő van velem és valójában Ő keresi meg számomra azt, ami igazán fontos. Nemrégiben döbbsenem rá, hogy ebben a másokhoz forduló keresésében, utána menésben engem is megtalál az Úr. Örvendj te Föld, mert nem veszett el jóvátehetetlenül semmi. Még akkor sem, amikor otthagytad Megváltódat a Golgotán, rémülten elfutottál. Ő szelíd kisgyermekként jött, hogy szelídítsen téged, szelídítsen engem. 2015 Karácsonyán a családommal valahogy így, a lukácsi igével szólított meg a Mindenható: amikor elveszetteknek tűnik oly sok minden, amikor nem tudjuk, megmarad-e egyáltalán valami is, akkor Ő maga jön, hogy

összeszedje a széttört életek darabjait, bekötözze a sebeiket, utána menjen a messze elfutóknak. És milyen különös: mintha ezt csak kisgyermekként megszületve lehetne megtenni. Nem a mennyből hirtelen előbukkanó hadvezérként, hanem a világ eldugott sarkában egy istállóban született emberként. Adja Isten, hogy életünk a megtalálások, a rátalálások, a hazatalálások élete legyen. Ő az, Akihez csatlakozva ez élő valósággá válhat.

Somogyi László

Karácsonyi üzenet

Üzenem mindenkinek, hogy a csillag fényéből semmi sem kopott, értelme lett csak megszokott. Üzenem mindenkinek, hogy a Gyermeke ma is a testté lett csoda, Isten jósága, mosolya. Üzenem mindenkinek, hogy a pásztor, király egyformán kedves ott, s előtte boldog lesz legott. Üzenem mindenkinek, hogy a bölcsek serege most is útra kel, elég nekik az égi jel. Üzenem mindenkinek, hogy a szívem ma is repesve fut felé, Ma is azé a Gyermeke!

Füle Lajos

Csillogó szemmel

Gyülekezetünkben évek óta működik a baba-mama kör. Tavalyra erősödött meg úgy igazán, hogy a szokásos beszélgetéseken túl egyéb programok szervezésébe is fogtunk. Karácsony előtt díszítettünk mézeskalácsot, tavasszal kirándultunk erdei tanösvényen, voltunk közösen babakonzerten, havonta egyszer Kucsra Klára vezetésével mondókás-dalozó-népzene Kerekítő foglalkozáson vehettünk részt. Istennek hála, sok a többgyermekes család körünkben, a nagyobb testvérek közül sokan gyülekezetünk ovis hit-tanosi csoportjának hűséges tagjai. Emiatt jött az ötlet, bővítsük ki a

szokásos szombati baba-mama-papa köri karácsonyunkat az óvodásokkal is. Így tarthattunk idén először adventi ovis-babás családi délelőtti gyülekezetünk ovis és babaszobájában.

A délelőtti koncepcióját a karácsonyfára építettük. Erről szólt a bábelőadás, erről szóltak a játékos feladatok, kézműveskedések is. Csoportmunkában szerveztük hetek óta, nagy lelkesedéssel vártuk szülők és hittanos vezetők egyaránt. Szerettük volna a gyermekeket megajándékozni egy tartalmas, igazi karácsonyi hangulatú alkalommal. Vajon sikerült? Erre csak gyermekeink tudnak választ adni, de nekünk felnőtteknek hatalmas élmény volt.

Berkesi Gábor igei köszöntője után gyertyafényes énekléssel hangolódunk a bábeldőadásra, amely a korosztály kedves figurájáról, Kippkoppról szól. Zenei betétekkel, profi előadókkal, hangulatos rögtönzésekkel, igényes díszlettel teli előadás volt. A gyerekek pedig csillogó szemmel, szájtátva álltak a „színpad” előtt. Amikor arcukra néztünk, meghatódott szívvel láttuk rajtuk a gyermeki áhítatot. A csillagszóró meggyújtása után tényleg közénk érkezett a karácsony: a főszereplő csillagocska elvezette figyelmünket a legnagyobb ajándékra, Jézus Krisztusra. Remélem, gyermekeink számára sikerült valamit megmutatnunk karácsony valójából, lényegéből. Mi az ő kis csillogó tekintetük által kaphattuk meg az ünnepi örömet. Mert ott volt velünk a legnagyobb ajándék, maga Jézus Krisztus, és Ő ott volt a gyermeki áhítatban is. Kedves gyülekezeti tagunk, Bartók Enikő jóvoltából csodálatos karácsonyfadísz kaphatott minden kis résztvevő: dióhéjban fekvő kis Jézust, amely az ünnepek alatt, és a következő esztendőök során is emlékezteti majd őket a délelőtti üzenetére.

Az előadás után játékos feladatokon vehettek részt az ovisok, bölcsisek egyaránt. Építhettek poharakból karácsonyfát, sza-

golhattak karácsonyi illatokat, beöltöztethették egymást karácsonyfának. A legkisebbek egy falra tett karton fenyőt díszíthettek fel filcből készült díszek segítségével. A gyermeki örömet látni mindig csoda. A szülőnek is hatalmas ajándék, ha megélheti, egy-egy feladat, ötlet mekkora vidámságot, elmélyülést adhat kicsinyeinknek. Matricás papír karácsonyfa díszítéssel, karácsonyfa alakú díszdoboz elkészítésével, illetve egy kis eszegetéssel zártuk a jó hangulatú, csodás pillanatokkal teli délelőttöt.

Íme, mily jó, amikor az atyafiak együtt, közösen munkálkodhatnak. Mert ez a meghitt, szép alkalom nem jöhetett volna létre Csathó Péterné Lakatos Mária, Indráné Oláh Anita, Villányi Viktória, Berkesi Boglárka és Németh Tamás sok-sok munkája, segítségével nélkül. Soli Deo Gloria!

Komjáthyné Berkesi Anna

Kárpát-medencei Imaest

A budapesti Pozsonyi úti Hálaadás Református Nőszövetségben

A közelmúltban különböző médiumok naponta számoltak be terrorcselekményekről, amelyeknek vértlen és ártatlan emberek estek áldozatul. Ugyanakkor ismeretlen, személyi iratok nélküli tömegek rohannak át Európa valamennyi országán, akikről nem tudhatjuk, hogy milyen cél vezérli őket akkor, amikor üldöztetésükre hivatkozva nem segítséget kérően, hanem erőszaktól sem visszarettenve gázolnak át minden országon. Az Imanapra készülve mind ezen történések, hálaadó imára indították szívünket, és arra, hogy megköszönjük Istennek, amiért mindeddig megőrizte nemzetünket, az anya és a leszakított országrészekben. Az ezredéves hazánkat és nemzetünket járta a tatár, tette hódoltsággá a tö-

rök, igazta le az osztrák és az orosz, nagyhatalmak szétszaggatták, de Mindenható Urunk kegyelme megtartott bennünket. Imaestünkön a Mindenható Édes Atyánkhoz könyörögtünk és imádkoztunk, hogy az elkövetkező időkben is őrizzen, és megtartó kegyelmével ajándékozzon meg bennünket. Adjon az Úr minden ember szívébe szeretetet. Szentlelke erejével világosítsa meg mindannyiunk elméjét, és az ellenségeskedő emberek szívét is indítsa békességre, egymás iránti megértésre, megbocsátásra.

Délvidéki testvéreink a Kárpát-medencei Imanap Istentiszteleti alapigéjéül a Máté evangéliuma 15-ik részéből a 21-28 versszakait választották. Az ige egy anyáról és beteg lányáról szól, akit az Úr az anya hitéért meggyógyított. Berkesi Gábor nagytiszteletű úr az igemagyarázatában kitért az 1700-as évek végén délvidékre betelepített református magyar testvéreink életére, akik abban a korban idegenek voltak azon a területen, mai szóval mondhatnánk azt is, hogy

Az Imanapra összegyűltek a délvidéki egyházért imádkoztak - Fotó: Lambert Győzőné

betelepülők, vagy bevándorlók. Testvéreinknek, a megélhetésük mellett, úgy kellett megküzdeni a magyarságuk és református hitük megtartásáért, hogy legtöbb esetben csak az asztalról lehulló morzsák jutottak számukra. A Délvidéki testvéreinket az Istenbe vetett hitük, és az Úr kegyelméért esedező imáik tartották meg napjainkig. Imáinkban mi is kérjük a Mindenható Édes Atyánkat, hogy segítsen megtalálni az egymáshoz vezető utat, erősítse meg az Úrban vetett hitünket, mert csak az Ő segítségével és valamennyi magyar testvérünk összefogásával maradhatunk meg az elkövetkező idők nagy kihívásaiban.

Az Imaestet szeretetteljes vendégség zárta. A bőségesen terített asztal körül, a beszélgetések mellett Urunk eljövételére várva, reménységgel telt szívvel énekeltük a szebbnél szebb adventi és karácsonyi énekeket, melyekhez nagytiszteletű úr nagy szeretettel folyamatosan szolgáltatta a zenét.

Lambert Győzőné

Gyülekezeti híreink

Evangelizáció gyülekezetünkben

Advent első vasárnapja előtti héten három este hirdette közöttünk az Igét Lakatos Zoltán a Debrecen-Csapókeri gyülekezet lelkipásztora. Mi is az evangelizáció, mennyiben is más, mint egy átlagos vasárnapi istentisztelet vagy hétközi bibliaóra? Ezzel a kérdéssel kezdte szolgálatát hétfőn este prédikátorunk. Majd a választ meg is adta: „más az, ha valaki elmegy bajával a házi orvosához, és megint más, ha felfekszik a műtőasztalra.” Mindkettő az egészségügy dolga, fontos a jó diagnózis, de a műtét beavatkozás életmentő céllal. Ezt a mennyei beavatkozást éltük át esténként, kik ott lehettünk. Tóth Árpád szavaival „Isten oltó-kése” Mikeás próféta volt a napi Igéssel. Jó volt hallani a lelkipásztor csöndes, szelíd, de határozott hangján az élő, tiszta evangéliumot, énekelni a sok lelki éneket, átérezni Dr. Csathó Péter és Lohr Ferencné Erzsike őszinte bizonyosságtételét. Evangélium, görög szó, jelentése: a győzelem híre, örömhír. Isten szeretet, Jézus győzött bűn, pokol, halál felett!

Adventi családi délután

Évek óta „szent hagyománnyá” lett gyülekezetünkben, hogy advent első vasárnapja előtti szombat délután tartjuk szokásos advent-karácsonyi családi délutánunkat. Advent-karácsony, különös két szó, kifejezés, sajátos hangulatot keltő, dallamokat, ízeket, illatokat gerjesztő. Az átlag ember nem tud és nem is kíván közőmbös maradni ebben az időszakban. Ez alkalommal is nagyon megtelt Ta-

nácstermünk hittanos gyerekekkel, szülőkkel, nagyszülőkkel, gyülekezeti tagokkal. Jó volt együtt énekelni (az egyik hittanos szülő neves operaénekes: Cser Krisztián basszista), gyönyörködni Zeffirelli: A názáreti Jézus című filmjében, jó volt látni a teljes átéléssel kézműveskedő gyerekeket. Hálas köszönet mindenkinek, kik e szép délutánért bármit tettek, köszönjük Dr. Csathó Péternek és hitvesének Máriának, Lambert Győzőné Marikának a szervezésben és lebonyolításban végzett szolgálatait, a kézműves vezetőnek Szőnyi-Balogh Évának és férjének Endrének, Nagyné Klárinak, Igmándi Tóth Boglárkának, Földvály Tímeának. Legyen valamennyiünknek áldott adventünk, az emberré lett Jézusban igaz, őszinte karácsonyunk.

Az év utolsó Pozsonyi úti esték alkalma – Író-olvasó találkozó

Jó húsz éve a Pozsonyi úti esték rendezvény azzal a céllal indult, hogy gyülekezetünk szellemi értékeit fölkarolják, megismerjük, megbecsüljük. Később a meghívottak köre kibővült, ismert közéleti személyiségek fogadták el meghívásunkat, így Jókai Anna, Szakonyi Károly, Grétsy László, Jankovics Marcell, Katona Tamás, Császár Angela, Baranyi Ferenc, Dr. Bagdy Emőke, Kányádi Sándor, Berecz András, Tókéczy László, Bogárdi Szabó István, Szvorák Katalin (a teljesség igénye nélkül). December 7-én hétfő este Rentsch Piroska író-költő, fotóművész, az Írószövetség tagja, gyülekezeti alkalmaink hűséges látogatója volt vendégünk. A Laudációt Bertalan Tivadar festőművész, díszlettervező, Dr. Medvigy Endre irodalomtörténész és Szűrös Mátyás nyugdíjazott diplomata mondották. A szerző bemutatta műveit: A csend színei – versek, Három hónap letöl-

tendő – regény, afrikai élmények, Árnyak és szerelmek – versek, Szelíd ég alatt – regény, Kistekeri-nagytekeri – mesék, versek kicsiknek. Nevezett könyvek templomi iratterjesztésünkben megtalálhatók. Ezúton is kívánunk az alkotónak további „mennyei ihleteket”, alkotóerőt, egészséget, az élő Isten gazdag áldását.

Berkesi Gábor

Hálaadás kórus – húsz év

Advent második vasárnapján, templomunk születésnapján a Hálaadás kórus húszéves fennállását ünnepelte. Valóban hálás szívvel gondolunk az elmúlt évekre! A megannyi Református Énekek Fesztivál élményére. Antonio Vivaldi teljes Gloriájára és a Duruflé Requiemre. Az immár gyülekezeti hagyománnyá vált virágvasárnapi és adventi zenés áhítatokra. A már tíz éve megrendezett kórushétvégékre. Köszönjük neked, Bogi, hogy annyszor összeszedtél minket és megtanítottál együtt énekelni!

Mátyás Imre

Miből élünk?

Pénzügyeinkről – érthetően

Egyházközségünk egyháztagjaink adakozásából, adományából tartja fenn magát. Önfenntartó, az államtól az egyházközség a működéséhez anyagi támogatást nem kap.

Egyházközségünk az egyházfenntartói járulékból, perselypénzből, az épületben lévő szabad lakások bérbeadásából tartja fenn magát. Az Altemplom helyreállítása részben valósult meg, az EMMI-től kapott 35 mFt-os pályázati támogatásból. A kitűzött terv, a Pozsonyi Úti

Kulturális Központ kialakításához, még a munkák 2/3 része hátravan. Apró lépésekkel tudunk a kitűzött cél felé haladni. Pályázatokon veszünk részt, ebben az évben 9.700.000 Ft-ot kaptunk a folytatáshoz. Bevételeink nincs az Altemplomból.

Kiadásunk a 2014-es naptári évben pl. áram, víz-csatorna, fűtésre közel 4 mFt volt. A Magyarországi Református Egyház Közalapjába a gyülekezeteknek éves hozzájárulási kötelezettségük van, melynek összegét előírják az egyházközségek számára, ezen összeget a költségvetésünkbe be kell tervezni és fizetnünk kell. Ugyanilyen előírás alapján kell fizetni egyházközségünknek az LSZA hozzájárulást, ami a lelkészek szolidaritási alapjába történő befizetési kötelezettség, illetve az Iskolaalap, ami az egyház által fenntartott iskolák támogatását segíti. Az egyházfenntartói járulékok, céladományok befizetése történhet a hivatalban, a bevételi

pénztárbizonylaton feltüntetjük, mire történik a befizetés, sárga csekken a megjegyzés rovatban feltüntetett cél megjelölésével és banki átutalással az átutalás közlemény rovatába beírt célnak megfelelően.

Az állami iskolákban 1-3. és 5-7. osztályig kötelezően választható hit- és erkölcstan oktatás finanszírozását a Zsinat intézi. Egyházközségünk csak a fakultatívan választható, állami iskolák 4. osztálya és az egyházközségben folyó csoportokra kap az Egyházkerulettől csoportdíjat.

nak megfelelően.

Az egyházközségünket támogató alapítvány a Pro Missione Ala-

pítvány, melynek célja a gyermekek és fiatalok felé irányuló hitbeli, erkölcsi, lelki, gondolkodásbeli nevelés segítése, az elesettek, elhagyatottak, idősek támogatása, valamint az erre irányuló munka szervezése és végzése. Az alapítvány nevére felajánlott 2014. évre beadott személyi jövedelemadó bevallásban rendelkezett 1%-ot a NAV 2015.szeptemberében átutalta: 617.489,- Ft. Az alapítvány támogatja a nyári táborokat, az évvázóra adott hitbeli épülést szolgáló könyvek vételét, a karácsonyi csomagok összeállítását.

Minden egyházfenntartói járulék befizetést, adományt, perselypénzt köszönünk!

Tolnainé Bérces Éva

Ajánló

Országodba befogadtál

Cigány fiatalok, munkatársak, lelkészek és művészek a református egyházban

A kötet címe – Országodba befogadtál – a magyarországi cigányok himnuszának záró sorát idézi, ahogy azt a keresztyén romák éneklék. Közülük tizenhatan szólalnak meg ebben a könyvben: a svájci diplomát szerzett lelkész, a rákkutató doktorandusz, a sokszínű gyülekezetről álmódó teológus lány; a grafikus, aki a Magyar Képzőművészeti Egyetem első cigány származású hallgatója volt; az esti iskolába járó fiatalember, aki Istentben édesapára talált; az árva diákonushallgató, aki utat kíván mutatni a hasonló sorsú gyerekeknek; a hatgyermekes szociológus, aki a cigány közösség megerősítéséért dolgozik; a hitoktató, aki boldogan hirdeti saját népe között az evangéliumot; és a szakmunkát végző presbiter, aki családjáért, gyülekezetéért és hivatásáért áldja teremtetőjét... Az Isten gyermekeként megtalált új identitásról, valamint a közösségi, társadalmi felelősségvállalásról szóló történetek egy olyan etnikum tagjaival ismertetnek meg, amellyel közös hazában élünk, és amellyel – ahogy az egyik cigány festőművész fogalmaz – „atyafiságot kellene vállalnunk”.

Kálvin Kiadó, 2015. 900 Ft

Marijke ten Cate: Nagy családi gyermekbiblia

A Nagy családi gyermekbiblia az egész család számára kínál bibliaolvasós, beszélgetős, képekben gyönyörködős programot. A legkisebb gyermekek általa ismerkedhetnek meg először a Biblia örök történeteivel, tanulhatják meg azokat az emberi helyzeteket és döntéseket, amelyekkel a zsidó nép ősatyái és kiemelkedő

hithősei, majd később Jézus és az apostolok is szembesültek. Marijke ten Cate illusztrációi önmagukban, a szöveg nélkül is értékes, szemet gyönyörködtető tablói a Biblia világának. A történetek szereplői arcán felfedezhetjük azokat az érzelmeket, amelyek bennünket is átjárnak a jól ismert szent történetek olvasása során: a szeretetet, a félelmet, a csodálatot vagy a bűntudatot. A magyar kiadás szövegét Szabó T. Anna pontos, mégis egyszerű, letisztult és a legkisebbek számára is könnyen érthető prózájában olvashatjuk. A kötet végén a Biblia áttekintése segíti az olvasókat összefüggésbe helyezni a könyvben szereplő ó- és újszövetségi történeteket.

Kálvin Kiadó, 2015. 5500 Ft

A bűszéves Hálaadás kórus ünnepi koncertje

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség kiadványa. Szerkesztők: Berkesi Anna, Horváth Éva és Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuti.reformatus.hu> ♦ Telefon: (1) 3-294-062